

UCHWAŁA Nr 188/XVII/2019
RADY MIEJSKIEJ w SEROCKU
z dnia 18 grudnia 2019 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Serock

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt. 15 z dnia 08 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506 ze zm.) w związku z art. 229 pkt. 3, art. 237 §3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) Rada Miejska w Serocku, uchwała, co następuje:

§1.

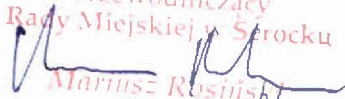
1. Uznać skargę Państwa E. i I. W. na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Serock za bezzasadną.
2. Integralną część uchwały stanowi jej uzasadnienie.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do przestania treści niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem wnoszącym skargę.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Serocku

Mariusz Rusiński

Uzasadnienie

Pismem z dnia 9 czerwca 2019r. Państwo E. i I. W. złożyli skargę na zaniechanie działań Urzędu, która została zakwalifikowana jako skarga na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Serock.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz w oparciu o wyjaśnienia Burmistrza Miasta i Gminy Serock poczyniono następujące ustalenia faktyczne:

Teren działki nr ew. 31/7 obr. 14 w Serocku, na którego działalność wskazują Skarżący, był objęty uchwałą nr 134 /XVIII/2003 Rady Miejskiej w Serocku z dnia 12.12.2003r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Serock – obszar C (obręby: 13, 14, 15), (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 29 poz. 889 z dnia 12.02.2004 r.), który obowiązywał do dnia 16.06.2013r. Zgodnie z powyższą uchwałą działka nr 31/7 obr. 14 w Serocku położona była w pasie ok. 150 m od ulicy Warszawskiej na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem usług nieuciążliwych, oznaczonym na rysunku planu symbolem MN/U, część zachodnia działki - zabudowę produkcyjno – usługową, oznaczonym na rysunku planu symbolem PU. Natomiast z działki nr 31/7 plan ustalał wydzielenie na poszerzenie drogi gminnej, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 8 do szerokości 13 -15 m (co zostało zweryfikowane z częścią graficzną planu). Jak wskazywały zapisy planu na terenach MN/U dopuszcza się lokalizację usług oraz nieuciążliwego rzemiosła usługowego (usługi wolnostojące i wbudowane w zakresie handlu, gastronomii, administracji, porządku publicznego, usługi biurowe, itp.), których uciążliwość nie wykracza poza granice działki i nie wymaga ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania w myśl ustawy – Prawo ochrony środowiska, budynków gospodarczych, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg dojazdowych, parkingów i garaży niezbędnych do obsługi obszaru.

Obecnie dla terenu działki nr 31/7 ob. 14 Serock obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą nr 309/XXXIV/2013 Rady Miejskiej w Serocku z dnia 27.03.2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Serock – obszar C (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 5667 z dnia 17.05.2013 r.). Zgodnie z powyższą uchwałą działka nr 31/7 posiada funkcję - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usług

nieuciążliwych. Jak wskazano w § 3 pkt. 9) powyższej uchwały zawarta została definicja usług nieuciążliwych która stanowi: usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć usługi, których uciążliwość nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący działalność ma tytuł prawny i które nie są zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych.

Stosując powyższą definicję w praktyce, należy uwzględnić zapisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W tym miejscu stwierdzić należy, że obiekty sportowe nie są zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, lecz do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (do tej kategorii zaliczono obiekty sportowe o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha -§ 3 ust. 1 pkt. 55 powyższego rozporządzenia).

W rozpatrywaniu niniejszej sprawy wzięto również pod uwagę badania poziomu hałasu na działce 31/7 obręb Serock względem działki Skarżących. Pomiaru takie były dwukrotnie przeprowadzane przez służby podlegające Starostwu Legionowskiemu, co ważne, w dwóch różnych okresach przy różnych konstrukcjach przekrycia i zadaszania kortu. Żadne z badań nie wykazało jednak przekroczenia wartości dopuszczalnej dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usług nieuciążliwych. Sprawozdanie z pierwszego badania, wykonywanego w 2015 r., nie posiada akredytacji i wykonane zostało bez pomiaru tła akustycznego – z uwagi na zakłócenia hałasem komunikacyjnym. Ustalono również, że obecne przekrycie kortu zostało wykonane zgodnie z decyzją Starosty Legionowskiego – pozwolenie na budowę nr 1331/15 z dnia 13 listopada 2015 r., ponadto posiada szereg zabezpieczeń akustycznych mających na celu zminimalizowanie uciążliwości hałasowych. Mierzony hałas impulsowy – zgodnie z metodyką – jest uśredniany do 8 najbardziej niekorzystnych godzin, ponadto uwzględnić należy poziom tła akustycznego – oznacza to, że najprawdopodobniej wyniki pomiarów dźwięku nie przekroczą dopuszczalnych poziomów hałasu określonych wskaźnikami hałasu wyznaczonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Uwzględniając powyższe, uznano, że wykonanie kolejnych pomiarów hałasu jest pozbawione zasadności.

Rada rozpatrując niniejszą Skargę również była w posiadaniu opinii akustycznej wykonanej w dniu 2.10.2017r. sprawie o sygnaturze akt I C 1832/17 przez biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie. W wnioskach przedmiotowej opinii wskazano, że analizując pomiary od strony prawnej, biorąc pod uwagę wymagania normatywne stwierdza się, że hałas nie przekracza wartości określonej dla pory dziennej dla terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami gdzie wartość normy wynosi 55 dB. Obliczony poziom hałasu podczas gry w tenisa wyniósł 50,2 dB czyli był poniżej granicy tej normy. W opinii wskazano, że taki hałas impulsywny może stanowić znaczą uciążliwość dla posesji sąsiedniej, jednak nie przekracza on wartości normy określonej prawem.

Przy rozpatrywaniu niniejszej sprawy należy wskazać na treść art. 140 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.

Niemniej jednak wskazać należy, że prawo do swobodnego korzystania z własności jest ograniczone, albowiem właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Takie zakłócenia prawo określa jako „immisje”. Immisje pośrednie powstają z naturalnego korzystania nieruchomości i nie mają cech działania celowego. Immisjami pośrednimi zatem będą wszelkie hałasy, zapachy, lub też stworzenie poczucia zagrożenia.

Należy przy tym wskazać, że osoba, która doświadcza immisji z nieruchomości sąsiedniej, ma prawo wezwać właściciela tej nieruchomości do zaprzestania działań, ewentualnie zmierzać do takiego zawarcia ugodowych warunków, aby każda ze stron mogła jak najmniejszym kosztem osiągnąć zadowalający dla niej wynik warunków współzycia. W razie braku porozumienia właściciel nieruchomości, który doznaje immisji, może wystąpić na drogę postępowania sądowego z powództwem negatoryjnym, w celu uzyskania zakazu wytwarzania immisji, a także przywrócenia stanu zgodnego z prawem.



Należy również wskazać, że rozpatrując przedmiotową skargę Rada Miejska w Serocku miała na uwadze brak prawnych kompetencji do dokonywania czynności kontrolnych w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej przez właścicieli działki na której usytuowany jest kort tenisowy. Biorąc pod uwagę powyższy stan faktyczny i prawny Rada uznaje skargę Państwa E. i I. W. za niezasadną.


Mając na względzie powyższe oraz fakt, że działka nr 31/7 posiada powierzchnię ok. 3 ha i nie jest w całości wykorzystywana pod obiekty sportowe, w ocenie Rady realizacja kortu tenisowego na tej nieruchomości nie stoi w sprzeczności z zapisami miejscowego planu. Ocena ta oparta jest również na założeniu, że uciążliwość hałasowa, lub jakakolwiek inna, związana z działalnością kortu nie przekracza norm prawnych ustalonych dla terenów zabudowy mieszkaniowej. Wykonane pomiary hałasu nie uprawdopodobniają przekroczenia standardów środowiska, poza nieruchomością na której zlokalizowany jest kort.

Mając na uwadze obowiązujący stan prawny oraz po dokonaniu analizy przedmiotu wniesionej skargi stwierdza się jak w sentencji.

Powyższą skargę rozpatrzyła Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 26.11.2019r. uznając ją za bezzasadną.

W związku z działaniami Burmistrza Miasta i Gminy Serock w niniejszej sprawie Rada Miejska w Serocku nie dopatruje się nieprawidłowości czy zaniechania. Nie stwierdzono również naruszeń w wykonywaniu obowiązków przez Burmistrza Miasta i Gminy Serock, co powoduje, że należało uznać skargę za bezzasadną.

Informuję skarżących, że zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego. Uchwałę wraz z uzasadnieniem należy przesłać składającym skargę.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Serocku

Adam Rolski